

sluttede sig til. At der er en Bestemmelse om, at $\frac{2}{3}$ af de delegerede sammen med Ministeren skulle kunne træffe Bestemmelse om, at andre Foreninger kunne optages end de, der straks gaa med, skal jo heller ikke friste de ældre til at gaa ind i denne Centralkreditforening. Det staa saaledes for mig, at der i alt Fald for Tiden kun er ringe Udsigt for Lovforslaget. Desuagtet er det selvfølgelig godt, at et saadant kommer frem til Prøvelse. Der kan jo mulig senere komme noget ud af det, som kan blive til Gavn. Jeg er derfor glad ved, at dette Lovforslag er fremkommet, endskønt jeg ikke tror, at det for Tiden vil føre til noget — vi have jo hørt af den højtærede Finansminister, at der ingen Udsigt er til at vinde Indgang paa de fremmede Pengemarkeder med disse Obligationer, og at de skulde kunne frembringe en højere Kurs, end vore ældre solide Kreditforeninger nu for Tiden have paa deres Obligationer, er ikke til at vente. Jeg vil som sagt være glad ved, om Forhandlingen om dette Lovforslag kunde føre til, at vi med Tiden paa en eller anden Maade kunde faa noget ud af dette Forslag, men jeg tror ikke, det vil kunne ske foreløbig.

P. Pedersen: Jeg skal fatte mig i Korthed, idet der jo ingen Grund er til at gentage, hvad der er udtalt af det ærede Medlem for Bornholms 1ste Valgkreds (Blem). Han har ganske vist i korte Træk gennemgaaet, hvad der i de senere Aar er passeret med Hensyn til Kreditforenings-spørgsmaalet. Jeg skal blot her med Hensyn til det Spørgsmaal, der er kommet frem fra det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Scavenius), sige, at jeg egentlig ikke føler mig tiltalt deraf. Jeg vil ikke her opkaste mig til at bedømme de Udsigter, der kunde være til, at en saadan Forening kunde bringe meget gunstige Resultater til Veje. Jeg vil sige, at jeg formaar ikke at se, at der er nogen særlig Udsigt til, at det skulde blive Tilfældet, og det synes jo ogsaa, at den højtærede Minister er af den Mening, at det ikke vil faa stor Indflydelse med Hensyn til det udenlandske Pengemarked. Man kan jo ikke sige sige noget bestemt i den Retning, men jeg kan kun sige, at jeg ikke føler mig tiltalt af, at alle disse Kreditforeninger her, uagtet de staa temmelig fjernt fra hinanden — der er jo meget stor Forskel med Hensyn til disse Foreningers hele Stilling — nu skulle gaa ind i en saadan Centralkreditforening. Jeg ser nok i Lovforslagets § 9, at i Tilfælde af, at en For-

ening skulde blive saa svag, at den ikke kunde klare sine egne Sager, skulde de andre Foreninger træde hjælpende til. Det er jo meget godt, men det er noget, jeg heller ikke føler mig tiltalt af, og det vilde jo blive en Nødvendighed, dersom der skulde dannes en Centralkreditforening. Det er jo ogsaa meget vigtige Spørgsmaal, som naturligtvis ville blive overvejede nøje af de forskellige Foreningers Bestyrelse. Vi andre kunne jo ikke her paa det nuværende Stadium udtale noget bestemt om Sagen, men det er jo afgjort, at de respektive Bestyrelser ville faa Sagen til Overvejelse, og selvfølgelig vil der fra deres Side komme til at foreligge et Resultat, hvordan det nu bliver. Jeg skal derfor ogsaa anbefale, at denne Sag behandles velvillig og saa godt som muligt, jeg antager det som givet, at Sagen vil komme i et Udvalg, og jeg vil haabe, at dette Udvalg vil tage Sagen under den nøjeste Overvejelse, thi jeg mener, at det er et Spørgsmaal, som fortjener Overvejelse, og at man gør for det, hvad man kan. Men jeg kan i dette Øjeblik ikke se paa dette Forslag paa anden Maade, end at dersom man skulde stemme nu, vilde jeg ikke kunne give min Stemme til Oprettelsen af en saadan Centralkreditforening, men derfor er det jo ikke usandsynligt, at vi med Tiden kunne komme dertil, jeg skal derfor gerne bidrage, saa meget jeg formaar, til at fremme denne Sag, og jeg vil ogsaa haabe, hvorledes end det endelige Resultat maatte blive, at der maa komme en saadan Klarhed til Stede, at der ikke skal ske nogen Skade med Hensyn til Kreditforeningsforholdene. Jeg skal indskrænke mig til at anbefale, at Sagen gaar sin videre Gang, og at der kan blive gjort, hvad der kan gøres, for saa vidt muligt at tilvejebringe Klarhed paa dette Punkt.

Dalsgaard: Paa det nuværende Tidspunkt al Dagen imødekommer man sikkert mest Ønskerne hos de faa tilstedeværende Medlemmer, naar man fatter sig kortest muligt. Jeg skal derfor bestræbe mig for at indskrænke de Bemærkninger, jeg ellers kunde have haft Lyst til at gøre over for det foreliggende Forslag, til det mindst mulige. Jeg kan saa meget lettere fatte mig i Korthed, som jeg i alt væsentligt kan dele de fleste af de Betragtninger, der bleve fremsatte af den højtærede Finansminister, saavel med Hensyn til Chancerne for en Centralkreditforenings Obligationer til at kunne vinde sig et Marked i Udlandet, som med Hensyn til Vanskelighederne herhjemme for at faa Kreditforeningerne